

Δρ. Δημήτριος Καραμπερόπουλος

Στην παρουσίαση
του **Ημερολογίου** της Μαίρης Τσακνάκη Γαβαλά,

***2015: Μέρα τη μέρα μαζί,
Βόλος 2015***

(Βόλος, 18 Οκτωβρίου 2014)

Κυρίες και κύριοι,

Παίρνοντας στα χέρια σου το Ημερολόγιο αισθάνεσαι μια οικειότητα μαζί του, ήδη με τον εύστοχο τίτλο του. Σε προσκαλεί να συμπορευτείς μέρα τη μέρα, να έχεις συντροφιά τα λόγια της κάθε μέρας.

Επί πλέον ένα αισιόδοξο αίσθημα αρχίζει να σου δημιουργείται ήδη από το κοίταγμα που κάνεις στο εξώφυλλο. Με τις μέλισσες στα γιασεμιά, θαυμάσια σύνθεση, δημιουργία του Γιώργου Κουρκούβελου. Φαίνεται πως πολλά τα γιασεμιά θα 'ταν στην πατρική αυλή της Μαίρης Τσακνάκη Γαβαλά. Θύμησες που ακολουθούν τη διαδρομή της ζωής της, από τον Βόλο, στην Αθήνα μέχρι το Παρίσι, πόλεις με τις οποίες δείχνει να 'ναι συνδεδεμένη συναισθηματικά και πνευματικά.

Σύνηθες και γενικά αποδεκτό ένα πόνημα να αφιερώνεται σε αγαπημένα πρόσωπα και ιδιαίτερα στα εγγόνια, θεωρούμενα συνέχιση της ζωής μας.

Πρωτότυπο όμως και συνάμα ευγενικό να αφιερώνεται στους μαθητές της, θεωρώντας τους και δασκάλους της. Δείχνει την προσωπικότητα την ολοκληρωμένη, να κατονομάζει και εκείνους από τους οποίους λαβαίνει ερεθίσματα για να αυξάνει την γνώση, την εμπειρία. Έμμεσα εκφράζει την πραγματική σχέση δασκάλου-μαθητή, αυτήν που ακολούθησε στην διδασκαλία της.

Ξεφυλλίζοντας το Ημερολόγιο θα παρατηρήσουμε πως οι σελίδες του κάθε μήνα είναι και με άλλο λουλούδι στολισμένο από τη αγαπητή Ηώ Δρετάκη, που είχε και την επιμέλεια της έκδοσης, συμβάλλοντας κατ' αυτόν τον τρόπο στο αισιόδοξο μήνυμα της κάθε ρήσης, που περιέχεται σε αυτό.

Με τα πολλά διαβάσματα, κυρίως λογοτεχνικών κειμένων, από τα μαθητικά, φοιτητικά χρόνια μέχρι τώρα, η Μαίρη Τσακνάκη Γαβαλά θα αισθάνθηκε την ανάγκη να καταγράψει και δικές της σκέψεις για εκδηλώσεις του εσωτερικού κόσμου του ανθρώπου, και επί πλέον να συμπεριλάβει ρήσεις που λέχθηκαν, διατυπώθηκαν από διάσημους συγγραφείς, επιστήμονες. Συγκομιδή κι αυτό το Ημερολόγιο από τα τόσα διαβάσματά της.

Το γράψιμο γενικά της Μαίρης Τσακνάκη Γαβαλά είναι με σύντομες φράσεις, που έχουν ουσιαστικό περιεχόμενο. Αποφεύγει τις μακρόσυρτες προτάσεις. Δίνει σημασία στην δυναμική της κάθε λέξης. Γι' αυτό και με ευχαρίστηση, με ικανοποίηση διαβάζονται τα κείμενά της. Έχουν μια μουσικότητα, μια ποιητικότητα, όπως εξάλλου το δείχνει και η πρόσφατη βράβειυσή του πρώτου ποιήματός της, ευχόμενοι στη συνέχεια και μια ποιητική συλλογή.

Ως καθηγήτρια ξένων γλωσσών καταχωρίζει και ρήσεις στα γαλλικά και αγγλικά από Άγγλους και Γάλλους συγγραφείς, αποδίδοντας ωστόσο στο τέλος του Ημερολογίου τις ρήσεις αυτές στα ελληνικά.

Δεν λείπουν όμως και οι Έλληνες ποιητές, συγγραφείς, Σεφέρης, Ρίτσος, Δημουλά, Καζαντζάκης, Αθανασιάδης, Παπαδάκη. Όμως η αγάπη της για τον Οδυσσέα Ελύτη είναι έκδηλη. Σε επτά σελίδες διαβάζει κανείς μηνύματά του.

Όπως για παράδειγμα στις 11 Φεβρουαρίου θα διαβάσουμε τη ρήση του Ελύτη από το έργο του «Μικρά Έψιλον», σχετικά με τη συγκίνηση, **«Προσοχή στη συγκίνηση. Είναι γόησσα. Μπορεί να γίνει και ρουφιάννα»**. Υποδείχνει την ψυχολογική σημασία της συγκίνησης, που δυνατόν να φανερώσει κατά τη συγκινησιακή διαδικασία τα ενδόμυχα μας, και όταν ακόμη δεν θα θέλαμε να γίνουν γνωστά αυτά τα εσώκλειστα μας. Δυνατόν η συγκίνηση να προδώσει αυτό που θέλουμε να αποκρύψουμε.

Επίσης στις 21 Φεβρουαρίου συμπεριλαμβάνει τη φράση του Ελύτη από το έργο «Ανοιχτά Χαρτιά» του 1974, **«Με τις ξόβεργες πιάνεις πουλιά, δεν πιάνεις το κελάδημά τους»**. Ο καθένας μπορεί με τις ξόβεργες να πιάσει πουλιά, όμως όπως συμπληρώνει ο Ελύτης για να πιάσει κανείς το κελάδημά του, για να γίνει μυσταγωγός στην τέχνη, **Χρειάζεται η άλλη βέργα, της μαγείας, και ποιος μπορεί να την κατασκευάσει αν δεν του 'χει από μιας αρχής δοθεί;**

Ακόμη μια ρήση του Ελύτη από το έργο του «Εκ του πλησίον» καταχωρίζει στις 2 Μαΐου **«Την Άνοιξη αν δεν την βρεις, τη φτιάχνεις»**, δείχνοντας έτσι την συμμετοχή του καθενός μας στην συνεχή δημιουργία. Πλάθουμε το περιβάλλον που ονειρευόμαστε.

Εμπλουτίζουμε τον εαυτό μας με της Άνοιξης την αισιοδοξία, που εμπεριέχει όλους τους χυμούς της εν συνεχεία καρποφορίας.

Τα αισιόδοξα μηνύματα τα 'χει ανάγκη ο καθένας μας, για να αντιστεκόμαστε στην τύρβη της καθημερινότητας. Θα τα συναντήσουμε συχνά στο Ημερολόγιο.

Στις 4 Ιανουαρίου θα διαβάσουμε κάτι που θα μας συντροφεύει όλη τη ημέρα, ίσως θα πρέπει να παραμείνει στο μυαλό μας για πάντα, μια ρήση με σημαντικό νόημα για την ανάπτυξη της προσωπικότητας μας **«Όταν αποκτήσεις ταυτότητα δε χρειάζεσαι ταυτόσεις»**. Βασικός στόχος του κάθε ανθρώπου θα πρέπει να είναι η ανάπτυξη του η πνευματική, να πολλαπλασιάσει τα τάλαντά του. Το να ταυτίζεσαι είναι εύκολο, δεν έχει κόπο. Ακολουθείς τους ήδη γνωστούς δρόμους, τους φτασμένους, τους προβεβλημένους. Μόχθο έχει η καλλιέργεια των δικών σου ικανοτήτων, των ατομικών τάλαντων σου... Η προσωπική συμμετοχή στη δημιουργία και ανάπτυξη του εαυτού σου. Η αντιγραφή δείχνει αποφυγή της προσπάθειας, δείχνει οκνηρία

Και στη επόμενη σελίδα 5 Ιανουαρίου αναγράφεται παρόμοια η ρήση **«Θέλει μύηση η ελευθερία»**. Μας δείχνει την προσωπική συμμετοχή στο υπέροχο αυτό αγαθό της Ελευθερίας. Δεν είναι αυθύπαρκτο, αποκτιέται, κατακτιέται με την γνώση, την «μύηση», όπως τονίζει η Μαίρη Τσακνάκη Γαβαλά, απαραίτητο στοιχείο στην ολοκλήρωση της προσωπικότητας του υπεύθυνου πολίτη.

Μέσα από τα συμπυκνωμένα αυτά κείμενα του Ημερολογίου **«2015. Μέρα τη μέρα μαζί»** σε πέντε δέκα λέξεις δίνονται και συμβουλές, για τον τρόπο ζωής: Στις 9 Φεβρουαρίου χαρακτηριστικά επισημαίνει

«Για να γιατρέψεις τη ζήλια σου δεν έχεις παρά ν' αναγνωρίσεις τα προσόντα σου». Καταστροφή της ανθρώπινης προσωπικότητας είναι η ζήλεια. Θεραπευτικό μέσο είναι η ανάπτυξη της προσωπικότητας. Ο καθένας έχει κάποιο ή κάποια τάλεντα. Δεν υπάρχει ατάλαντος άνθρωπος.

Ο καθένας μας θα ζήλεψε το πρότυπό του. Αν σταθείς μόνο εκεί και ξύνεις τη ζήλεια σου, αυτοκαταστρέφεις. Σου δίνεται η ευκαιρία να αναπτύξεις αυτά που σου έχουν χαριστεί, και βρίσκονται μέσα σου. Σκάψε στο είναι σου και θα τα βρεις. Μόνο που χρειάζεται δουλειά, προσπάθεια, επιμονή για να τα αναπτύξεις. Και να ξεπεράσεις αυτόν που ζήλεψες.

Ας θυμηθούμε τη ζήλεια του Θεμιστοκλή για την επιτυχία του Μιλτιάδη στη Μάχη του Μαραθώνα το 490 π.Χ., ήθελε να ξεπεράσει το «τρόπαιο του Μιλτιάδη». Πολύ νέος ο Θεμιστοκλής πήρε μέρος στη μάχη του Μαραθώνα. Μετά όμως από τη λαμπρή νίκη ούτε πήγαινε στις διασκεδάσεις, ούτε κοιμόταν τα βράδια αλλά προετοίμαζε τον εαυτό του για μελλοντικές μάχες. Σ' όσους τον

ρωτούσαν, απαντούσε «οὐκ ἔᾶ με καθεύδειν τό τοῦ Μιλτιάδου τρόπαιον» (δηλ. «δεν με αφήνει να κοιμηθῶ η νίκη του Μιλτιάδη»), θέλοντας να πει μ' αυτό ότι η επίθεση των Περσών στο Μαραθώνα δεν είναι τίποτε άλλο παρά η αρχή ενός πολέμου. Γι' αυτόν τον πόλεμο προσπάθησε να πείσει τους Αθηναίους να κατασκευάσουν πλοία με τα κέρδη των ορυχείων του Λαυρίου. Και κατόρθωσε να τους πείσει λέγοντας πως πρέπει να κατασκευάσουν πλοία, για να μην τους επιτεθούν, τάχα, οι Αιγινήτες, που είχαν πολλά πλοία. Έτσι ο Θεμιστοκλής κατάφερε να κάνει την Αθήνα θαλάσσια δύναμη και να εξασφαλίσει την άμυνά της. Και να λάβει έτσι το τρόπαιο της ναυμαχίας της Σαλαμίνας το 480 π.Χ.

Ας προχωρήσουμε και ας πάμε στις 30 Μαΐου και εκεί διαβάζουμε μια πολύ εύστοχη συμβουλή στο πώς θα μείνουμε για πάντα «νέοι». Επισημαίνει η Μαίρη Τσακνάκη Γαβαλά ότι **«Οι άνθρωποι μεγαλώνοντας νομίζουν πως τα έμαθαν όλα, γι' αυτό γεράζουν. Νέος θα πει ανοιχτός στην έκπληξη, στο καινούργιο»**. Η αδράνεια είναι η καταστροφή του ανθρώπινου οργανισμού του σώματος και του πνεύματος. Ένας σημαντικός συγγραφέας έλεγε πως αν κάποια μέρα δεν μάθαινε κάτι καινούργιο, μια καινούργια γνώση, τότε το βράδυ πριν κοιμηθεί άνοιγε την Εγκυκλοπαίδεια και διάβαζε στην τύχη κάτι που δεν ήξερε, για να το γνωρίσει. Να διατηρήσει το πνεύμα του σε εγρήγορση. Έχουμε εξάλλου το παράδειγμα του Κριαρά, που πρόσφατα υπέργηρος έφυγε από τη ζωή και όμως εργαζόταν πνευματικά, διάβαζε, μάθαινε, έγραφε μέχρι το τέλος της ζωής του.

Παρόμοια και στις 2 Νοεμβρίου επισημαίνει τη διαδικασία της συνεχούς προσπάθειας, που συμβάλλει στην ανανέωση, στην δημιουργία. Η απραξία φέρνει το τέλμα, σαν το νερό στον κάμπο, σαπίζει, έλος καταντάει στο τέλος γι' αυτό τονίζεται στο Ημερολόγιο, **«Πρέπει να είμαστε μέχρι το τέλος πλάσματα σε εξέλιξη»**.

Επίσης και στις 3 Μαρτίου δίνεται μια σημαντική συμβουλή, ότι είμαστε υπεύθυνοι για την ανάπτυξη του εαυτού μας, της προσωπικότητάς μας, των ικανοτήτων μας, με τη ρήση, **«Ο "μέσα" κήπος είναι μόνο δική μας ευθύνη»**.

Παρόμοια στις 26 Αυγούστου η φράση που θα μας συντροφεύει καθ' όλη την ημέρα λέει, **«Σημασία έχει η ένταση όχι η διάρκεια. Μπορεί να φτάσεις τα 100 και να μην έχεις ζήσει ούτε μια μέρα»**. Να ζούμε με ένταση, δηλαδή, δημιουργικά, που θα πει με άλλα λόγια με κόπο, με ιδρώτα, έχοντας ένα σκοπό, φέροντας κάποιο αποτέλεσμα. Η αδράνεια είναι καταστροφική.

Υπάρχουν και σελίδες του Ημερολογίου με συμβουλές, όλο λεπτή ευαισθησία, πως με μικρά πράγματα θα μπορέσουμε να ομορφαίνουμε την ζωή μας. Έτσι, στις 25 Αυγούστου σημειώνει και γινόμαστε μέτοχοι της ευαισθησίας της, **«Γλαστράκι με βασιλικό στο παράθυρο...ένα από τα**

must της ευζωίας». Πόσο ξεκουράζει ψυχικά η ενασχόληση με τα λουλούδια. Να βλέπεις το μεγάλωμά τους, τα μπουμπούκια τους, το μεγαλείο της πολυχρωμίας των λουλουδιών τους με τις υπέροχες ευωδίες τους. Συμμετέχεις έτσι στη χαρά της ζωής, πλάθεις με τέχνη την ευζωία. Είναι στο χέρι του καθενός μας η ευζωία μας.

Ομοίως στις 12 Δεκεμβρίου θα διαβάσουμε την προτροπή της, ότι πρέπει να διαχωρίζουμε το ζεστό, όλο θαλπωρή περιεχόμενο που έχει το σπιτικό σε σχέση με το σπίτι: **«Μεταμορφώστε το σπίτι σας σε σπιτικό, Home όχι house: λουλούδια, σοκολατάκια, μυρωδιές από ψητό στο φούρνο ή καβουρδισμένο αμύγδαλο...βιβλία, αναμμένο τζάκι, μουσική... tete-a-tete».** Θαυμάσια επισήμανση με νόημα: άλλο σπιτικό, κι άλλο σπίτι.

Πόσους συλλογισμούς δεν θα κάνει ο καθένας μας όταν θα φτάσει στις 19 Ιουνίου και θα διαβάσει κάποια στιγμή της ημέρας για το τέλος της έμβιας ζωής, δίνοντάς μας παράλληλα και μια ενθαρρυντική νότα ότι τα όνειρα είναι και αυτά πρόβα αθανασίας, **«Πρόβα θανάτου ο ύπνος. Πρόβα αθανασίας τα όνειρα».**

Καθώς θα το ανοίξουμε το Ημερολόγιο στις 22 Απριλίου, θα μας ενθαρρύνει στις απογοητεύσεις που ο καθένας μας έχει μετρήσει στο διάβα της ζωής. Μας δίνει μια άλλη θεώρηση. Από το αρνητικό να βγάλουμε το θετικό. Θα τονίσει με νόημα και σημασία ότι **«Αξίζει η απογοήτευση, αυτό θα πει πως γοητεύθηκες κι' αυτό είναι κέρδος, δώρο».**

Παράλληλα στις 10 Νοεμβρίου θα συναντήσουμε μια θαυμάσια σκέψη που αναγράφει την μέρα αυτή. **«Δεν υπάρχει πιο μάταιος μόχθος από να προσπαθείς να χτίσεις καρδιά με υλικά λογικής σκέψης».** Τα τετράγωνα της λογικής δεν γεμίζουν τους κύκλους της καρδιάς. Αν δεν το βιώνει αυτό ο άνθρωπος στην όποια σχέση του, θα 'ναι δυστυχισμένος, από την πεζότητα, την ξηρότητα του εσωτερικού του είναι.

Στη φράση, που θα συναντήσουμε, στις 24 Νοεμβρίου εντυπωσιάζει η εύστοχη παρατήρηση για τα δυο σημαντικά στοιχεία, που έχει ανάγκη το παιδί που φέρνει κανείς στον κόσμο και που θα πρέπει ο γονιός να του τα προσφέρει, **«Δυο πράγματα δίνει κανείς σ' ένα παιδί: ρίζες και φτερά».** Πόσες σκέψεις ο καθένας μας δεν θα κάνει, από τα προσωπικά βιώματά του, από της ζωής του τις εμπειρίες. Σελίδες πολλές θα μπορούσε κανείς να συμπληρώσει γι' αυτά που έχει ανάγκη το παιδί, και που θα πρέπει ο γονιός να του τα δώσει **«ρίζες και φτερά».** Σαν το δέντρο που παίρνει τους χυμούς από τη μάννα γη, παίρνει το παιδί τους χυμούς της στοργής, της αγάπης από τους γονείς του, που αγαπιούνται. Και αργότερα, σα μεγαλώσει, θα το βοηθήσουν να αναπτύξει, να διαπλάσει την προσωπικότητα σωστά μέσα στην αγάπη και τους σωστούς κανόνες των αξιών, ώστε τα φτερά του να δυναμώσουν, για να πετάξει στον αγώνα της

ζωής, και να δημιουργήσει...

Στα εσώτερα της ψυχής πηγαίνει η Μαίρη Τσακνάκη Γαβαλά στις 8 Δεκεμβρίου, επισημαίνοντας ότι **«Πίσω από πολλές ψυχολογικές ασθένειες κρύβεται συχνά η στέρηση αγάπης»**. Κραυγή αποστέρησης της θαλπωρής, της στοργής, της αγάπης είναι τα ψυχολογικά προβλήματα, που εκδηλώνονται στους ανθρώπους, ιδιαίτερα στη σημερινή κοινωνική εγωκεντρική διαβίωση. Ψυχική πείνα θα τολμούσαμε να την ονομάζαμε αυτήν τη στέρηση αγάπης.

Γι' αυτό και σε άλλη σελίδα του Ημερολογίου, όλο συναισθηματισμό, συνιστά να σεβόμαστε τον ψυχικό κόσμο του άλλου ανθρώπου, όποιος είναι αυτός ο άλλος, ο σύντροφός μας, τα παιδιά μας, οι γύρω μας, στην γειτονιά, στην δουλειά, σε όποιο μέρος της διαβίωσής μας, διατυπώνοντας την συμβουλή της στις 17 Φεβρουαρίου με τόσο υπέροχο φραστικό, μπορώ να πω με ποιητικό τρόπο, **«Πότε θα μάθουμε να "περπατάμε" μέσα στις ανθρώπινες ψυχές χωρίς να τις ματώνουμε;»**.

Την σημασία της διερεύνησης και της διάκρισης επισημαίνει στις 24 Δεκεμβρίου τονίζοντας ότι πρέπει να αναζητούμε την πρόθεση του άλλου ανθρώπου στις ενέργειες, στις πράξεις του, **«Να γυρεύεις την κρυμμένη πρόθεση, εκεί υπάρχει η εντιμότητα, η καθαρότητα ή όχι της καρδιάς»**. Έτσι, θα μπορέσει κανείς να διακρίνει την αγνότητα ή όχι των σκοπών, των δραστηριοτήτων.

Τελειώνοντας την σύντομη αυτή παρουσίαση, θα ήθελα να πάμε στις 25 Μαΐου του Ημερολογίου, στο κείμενο γραμμένο στα γαλλικά και μεταφρασμένο στα ελληνικά. Σ' αυτό η αγαπητή Μαίρη Τσακνάκη Γαβαλά αυτό-αποκαλύπτεται, μας δίνει το στίγμα της ζωής της, του εσωτερικού της κόσμου. Παράλληλα όμως δίνει την ευκαιρία στον καθένα μας που θα 'χει το Ημερολόγιο μπροστά του την ημέρα εκείνη στις 25 Μαΐου να καταγράψουμε, με την προτροπή της, και τις δικές μας, 10 λέξεις, που θα συνοψίζουν την προσωπικότητα μας. Πόσοι θα 'χουμε μερικά, αν όχι τα δέκα χαρακτηριστικά της, που αναγράφει, γιατί όλοι δεν είμαστε άρτιοι εραστές της γαλλικής, **«Πες μας δέκα λέξεις που σε συνοψίζουν. Να οι δικές μου 10, που διηγούνται τη ζωή μου: έρωτας, αγάπη, διάκριση, αλληλεγγύη, μοιρασιά, αυθεντικότητα, γαλλοφωνία, θάλασσα, γνώση, προσφορά»**.

Πολύ καλή αυτή η αυτό-δοκιμασία, αυτό το αυτό-τεστ. Να δούμε πόσο κοντά θα βρισκόμαστε στην αγαπητή Μαίρη Τσακνάκη Γαβαλά. Ας το δοκιμάσουμε καθώς θα προχωράμε **μέρα με τη μέρα μαζί κατά το 2015**, όσο θα 'χουμε το Ημερολόγιο της κοντά μας.

Invitation

**Θέμα: Λογοτεχνικό Ημερολόγιο 2015
της Μαίρης Τσακνάκη Γαβαλά**

Venue:

Τόπος συνάντησης η Αίθουσα Εκδηλώσεων
της Ελληνογαλλικής Σχολής «Άγιος Ιωσήφ»,
το **Σάββατο 18 του Οκτώβρη 2014**
στις **6:30 μ.μ.**

2015: μέρα τη μέρα μαζί

«Μαζί» και το 2015

στο βήμα:

η Ζέττα Μακρή, Βουλευτής Μαγνησίας,
ο Δημήτρης Καραμπερόπουλος, Παιδίατρος,
ο Κώστας Καραμπάτσας, Διοικητής του
Νοσοκομείου Βόλου.

Συντονίζει ο Σωτήρης Πολύζος

«Μαζί» και το 2015

όλες οι φίλες και όλοι οι φίλοι:

ο Ελληνογαλλικός Σύνδεσμος Βόλου
ο Σύλλογος Αποφοίτων της Ελληνογαλλικής
Σχολής «Άγιος Ιωσήφ»

το Λύκειο Ελληνίδων Βόλου

το Σώμα Ελληνικού Οδηγισμού

ο Α΄ Σοροπτιμιστικός Όμιλος Βόλου

ο Σοροπτιμιστικός Όμιλος «Θέτις»

η ΧΕΝ Βόλου

Δημοσιεύτηκε στις 12 Οκτ 2014

Ποίηση: Μαίρη Γαβαλά

Μουσική - Κιθάρα: Γιώργος Φουντούλης

Τραγούδι: Μαρίνα Βολουδάκη

“Το Φως το αληθινό”

Στη ζωή σου βηματίζεις
 προσεκτικά
 τόσο
 που να μη ματώνεις το χώμα.
 Μπρος! Ανοίξου! Φύγε.
 Μέρα τη μέρα το σεργιάνι στη ζωή
 Με γενναιοδωρία όμως
 Μάθε ν' αφουγκράζεσαι
 Τη σελήνη που
 αιμορραγεί τον ήλιο όταν
 θρηνεί
 τη θάλασσα όταν ονειρεύεται...
 Θε μου, πού σε βγάζει ο δρόμος
 όταν δεν έχει μοίρα;
 Όταν κανείς δεν είναι εκεί
 να σου πει το σ' αγαπώ...
 Πού πάει κανείς όταν
 δεν έχει αστέρι;
 Τι κάνει κανείς όταν
 χάνει το δρόμο;
 Είναι απλό μου έμαθες...
 Αγαπάει...

.....

Ποιο το φώς το αληθινό κανείς δεν ξέρει
 όλοι όμως το ψάχνουν.
 Κι όταν το βρεις
 αν το βρεις
 καρφίτσωσέ το
 ασήμωμα στην Παναγιά.